19/07/2022

Ιστορική Αρχιερατική Θ. Λειτουργία Επισκόπου της Αρχιεπισκοπής Αχρίδος στη Θεσσαλονίκη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλονίκης

Η πρώτη εν Ελλάδι Αρχιερατική Θεία Λειτουργία Επισκόπου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αχρίδος τελέστηκε στη Θεσσαλονίκη, την Κυριακή 17 Ιουλίου 2022.

Μετά από την απόφαση της Αγίας και Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου (9 Μαΐου 2022), περί αποδοχής σε ευχαριστιακή κοινωνία της Εκκλησίας της Βόρειας Μακεδονίας, υπό το όνομα «Αρχιεπισκοπή Αχρίδος», και την επισφράγιση της Πατριαρχικής και Συνοδικής αυτής Πράξης, με το ιστορικό συλλείτουργο μεταξύ του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου και του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αχρίδος κ. Στεφάνου, στο Φανάρι, κατά την εορτή της Πεντηκοστής (12 Ιουνίου 2022), **τελέστηκε η πρώτη εν Ελλάδι Θεία Λειτουργία Επισκόπου της Αρχιεπισκοπής Αχρίδος στην Ιερά Μητρόπολη Θεσσαλονίκης.**

Την Κυριακή 17 Ιουλίου 2022, κατά την οποία η Εκκλησία μας εορτάζει τη μνήμη των Αγίων Πατέρων της Δ’ Οικουμενικής Συνόδου και της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης, **τελέστηκε στον Ιερό Ναό Παναγούδας – Γοργοϋπηκόου, της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, Αρχιερατική Χοροστασία και Θεία Λειτουργία, υπό του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Αντανίας και Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Μπίγκορσκι, της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αχρίδος, κ. Παρθενίου.**

Τον Θεοφιλέστατο πλαισίωσαν κληρικοί εκ της υπό αυτού μοναστικής αδελφότητας, καθώς και ο προϊστάμενος του Ιερού Ναού, αρχιμανδρίτης

Αμβρόσιος Ματσάς.

Η Ακολουθία του Όρθρου, η Θεία Λειτουργία και οι ψαλμωδίες αποδόθηκαν, εναλλάξ, και στις δύο γλώσσες, Ελληνικά και Σλαβομακεδονικά, ενώ τόσο ο Επίσκοπος Αντανίας, κ. Παρθένιος, όσο και οι κληρικοί της συνοδείας του, γνώστες της ελληνικής γλώσσας, μετείχαν και στα Ελληνικά. Αυτό μάλιστα το έπραξαν, όχι μόνο προς χάριν της φιλοξενίας, αλλά και επειδή οι ίδιοι στην Ιερά Μονή τους, ψάλλουν και στην ελληνική γλώσσα, καθότι οι περισσότεροι αδελφοί της Μονής, σπούδασαν στη Θεσσαλονίκη.

Το κλίμα της συνάξεως ήταν ιδιαίτερα συγκινησιακό, αλλά και πανηγυρικά χαρμόσυνο, καθώς η Θεσσαλονίκη, και ειδικά η Ιερά Μητρόπολη αυτής, ως σπουδαίο πνευματικό ορμητήριο, αποτελεί και επίσημα ποτήριο αγάπης, αλλά και προσμονή για ένα πιο φωτεινό και καρποφόρο μέλλον μεταξύ των δύο λαών.

Η Θεία Λειτουργία, τελέστηκε υπό την σεπτή αδεία και ευλογία του Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, κ.κ. Ανθίμου, κατόπιν σχετικού ευγενούς αιτήματος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αχρίδος, κ. Στεφάνου, ανταποκρινόμενου στην

Παναγία
εται στον

Κατά την **ιστορική Θεία Λειτουργία** στον **Ιερό Ναό Παναγούδας – Γοργοϋπηκόου**, αντηλλάγησαν οι κάτωθι ομιλίες, μεταξύ του προϊσταμένου του Ιερού Ναού, αρχιμανδρίτη Αμβροσίου Ματσά (προσφώνηση) και του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Αντανίας και Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Μπίγκορσκ, της Αρχιεπισκοπής Αχρίδος, κ. Παρθενίου (αντιφώνηση).

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Ιερός Ναός Παναγούδας (Γεννήσεως της Θεοτόκου)
Παναγίας Γοργοϋπηκόου

Κυριακή 17 Ιουλίου 2022 – Των Αγίων Πατέρων Δ' Οικ. Συνόδου, Μαρίνης Μεγαλομ.

Αρχιμανδρίτης Αμβρόσιος Ματσάς, Προϊστάμενος Ι.Ν.

Θεοφιλέστατε Επίσκοπε Αντανίας και Καθηγούμενε της Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου Μπίγκορσκι, της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αχρίδος, κ. Παρθένιε,

Αγαπητοί πατέρες της υπό αυτού αδελφότητας,

Αγαπητοί αδελφοί,

.....

Όπως «Ο Λόγος σάρξ εγένετο και εσκήνωσε εν ημίν», προκειμένου να επιτελέσει το σωτηριώδες έργο Του, έτσι και ο λόγος του Ευαγγελίου, το χριστιανικό μήνυμα, για να επιτελέσει τον θεραπευτικό και σωστικό του ρόλο, πρέπει να λάβει «σάρκα», που λέγεται γλώσσα, πολιτισμός, ταυτότητα και τρόπος σκέψης των λαών, ώστε να γίνει κατανοητό και προσιτό από τους ανθρώπους στους οποίους απευθύνεται. Τόσο το μήνυμα όσο και οι τρόποι μετάδοσής του, πρέπει να βρίσκονται στη διάθεση όλων των πολιτισμών, εθνών, φυλών, ηλικιών, αντιλήψεων και τρόπων ζωής. Αυτή η θεμελιώδης αρχή, είναι βαθιά ριζωμένη στην ιστορία και τη ζωή της Εκκλησίας. Οποτεδήποτε και οπουδήποτε ήταν δυνατό και εφικτό, η ανθρώπινη «σάρκα», δηλαδή, ο πολιτισμός, η γλώσσα, οι παραδόσεις και τα έθιμα των λαών, αντιμετωπίστηκαν με σεβασμό, στοργή και εμπιστοσύνη, και ενσωματώθηκαν στη ζωή της Εκκλησίας.

Με βάση αυτή τη θεμελιώδη αρχή της Σάρκωσης του Λόγου, και ως απόρροια αυτής, η Εκκλησία, κατά την ιεραποστολική της πορεία από την εποχή της πανηγυρικής φανέρωσης του Αγίου Πνεύματος στον κόσμο, όπου έλαβε χώρα επίσημα και φανερά η συγκρότηση της πρώτης Εκκλησίας κατά την ημέρα της Πεντηκοστής, με τους Αποστόλους να αρχίζουν το έργο του ευαγγελισμού κατά την εντολή του Χριστού, «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη», φρόντισε να ακολουθήσει και άλλες, άρρηκτα συνδεόμενες αρχές μεταξύ τους.

Οι αρχές αυτές έχουν να κάνουν με την πολλαπλότητα των γλωσσών, με την υπέρβαση του εθνικισμού και τη διακήρυξη της καθολικής αγάπης, με την κατανόηση του πολιτιστικού περιβάλλοντος από μέρους των ευαγγελιζόμενων, όπως σχετικώς αναφέρει και ο Απ. Παύλος, στην Α' Κορ. 9,20-23, «καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· ……Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι.», καθώς και με το διακονικό και μεταμορφωτικό έργο της Εκκλησίας στον κόσμο, που σκοπό έχει να ανανεώσει τον πεπτωκότα κόσμο και να τον μεταμορφώσει σε Βασιλεία του Θεού.

Η πιο παραδειγματική και μεγαλύτερη ιστορική στιγμή εφαρμογής αυτών των ευαγγελικών και αποστολοπαράδοτων αρχών, είναι η εποχή που οι Θεσσαλονικείς Άγιοι Κύριλλος και Μεθόδιος αναλαμβάνουν και ασκούν το ιεραποστολικό τους έργο στους σλαβικούς λαούς, υπό την έμπνευση του Πατριάρχη Φωτίου.

Την εποχή αυτή μάλιστα, θα μορφοποιηθεί η πνευματική προσωπικότητα του Βυζαντίου και οι δύο Απόστολοι, πιστοί στα βήματα του οικουμενικού Αποστόλου Παύλου, θα χαράξουν την πορεία της αποστολής της Εκκλησίας μας, και θα προσδιορίσουν τη γραμμή πλεύσης του σκάφους Της έως σήμερα.

Οι Άγιοι Κύριλλος και Μεθόδιος, εμπνέονταν από το γνήσιο χριστιανικό οικουμενικό πνεύμα, το οποίο σέβεται την ελεύθερη θέληση των ανθρώπων και τις πολιτιστικές και γλωσσικές ιδιομορφίες, σπουδάζει τον τοπικό πολιτισμό και προσπαθεί να τον κατανοήσει και να τον ενστερνισθεί, γονιμοποιώντας ότι είναι θετικό. Αυτό το γεγονός, εξηγεί γιατί οι δύο Θεσσαλονικείς Ιεραπόστολοι, δεν ήθελαν να επιβάλουν την ελληνική γλώσσα στη λειτουργική ζωή των εκχριστιανιζόμεων λαών.

Απεναντίας, μετέφρασαν στην σλαβική την Αγία Γραφή και τα λειτουργικά κείμενα, δημιουργώντας για τον σκοπό αυτό, αλφάβητο για μία ξένη, άγνωστη και ανεπίσημη γλώσσα, σε μία εποχή μάλιστα, όπου οι βυζαντινοί ήταν υπερήφανοι για τη γλώσσα τους και την ακμή του πολιτισμού τους.

Γίνεται συνεπώς κατανοητό, ότι το διαλογικό ήθος και η διαλογική μαρτυρία, η συνοδικότητα και ο θεσμός του αυτοκεφάλου, αποτελούν βασικές αρχές της Ορθοδοξίας. Άλλωστε, για την ορθόδοξη μαρτυρία στον κόσμο, βασικός παράγοντας ενότητας της συνεχώς εξαπλούμενης Εκκλησίας, είναι η κοινή δοξολογία του ζώντος Θεού, πολυφωνική μεν στη μορφή της, αλλά μία εν πνεύματι, καθότι αυτό αποτελεί το βασικό εκκλησιολογικό νόημα της Πεντηκοστής.

Με την πρόσφατη λοιπόν απόφαση της Αγίας και Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου, περί της αποδοχής σε ευχαριστιακή κοινωνία της Εκκλησίας του κράτους της Βόρειας Μακεδονίας, αναγνωρίζοντας ως όνομα της Εκκλησίας, το Αχρίδος, υπό τον Αρχιεπίσκοπο κ. Στέφανο, θεραπεύθηκε η πληγή ενός σχίσματος, ενώ ταυτόχρονα μέσω αυτής της Πατριαρχικής και Συνοδικής Πράξης, λαμβάνει ιεροκανονικότητα η ορθόδοξη μαρτυρία που συντελείται εδώ και χρόνια, μέσω της θεσμικής πλέον Εκκλησίας σας, ώστε εν συνόλω η Εκκλησία του ζώντος Θεού, να επαυξηθεί και εξαπλούμενη να Τον δοξολογεί.

Η επί χρόνια υπάρχουσα αδικία, αποκαταστάθηκε εκ της καρδίας και των χειρών του Παναγιωτάτου Οικουμενικού μας Πατριάρχη, κ.κ. Βαρθολομαίου, και της υπό Αυτού Ιεράς Συνόδου και η μέριμνα αυτή της Μητρός Εκκλησίας, μετέτρεψε ξανά το πικρό ύδωρ, σε ύδωρ ζωής, όπως τότε, που οι Άγιοι Κύριλλος και Μεθόδιος κατά την ιεραποστολική τους πορεία, βρέθηκαν σε τόπο άνυδρο, και βρήκαν ύδωρ εις αλμυρόν έλος και μη μπορώντας να πιούν, προσευχήθηκαν, και το ύδωρ αυτό μετατράπηκε με τη χάρη του Θεού σε γλυκύ ως μέλι και δροσερόν.

Κυριακή 17 Ιουλίου 2022 – Των Αγίων Πατέρων Δ' Οικ. Συνόδου, Μαρίνης Μεγαλομ.

Αρχιμανδρίτης Αμβρόσιος Ματσάς, Προϊστάμενος Ι.Ν.

Θεοφιλέστατε, αγαπητοί πατέρες και αδελφοί,

Θα ήταν μεγάλη αμέλεια, να μην αναφερθώ και στην καθοριστική μέριμνα που επέδειξε έμπρακτα και με αγάπη, όλα αυτά τα χρόνια, ο Παναγιώτατος Ποιμενάρχης μας, κ.κ. Άνθιμος, προς εσάς και τα πνευματικά σας τέκνα, δίνοντας πνευματικό και υλικό χώρο, συνειδητοποιημένος πλήρως ως προς την αποστολική του ευθύνη και του καθήκοντος που απορρέει εξ αυτής, πράττοντας το καλύτερο δυνατό, ώστε πλειάδα πατέρων αλλά και λαϊκών που είναι δίπλα σας, να φιλοξενηθούν στο Οικοτροφείο της Ιεράς Μητρόπολης Θεσσαλονίκης και να μπορέσουν να φοιτήσουν στη Θεολογική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου, λαμβάνοντας εκείνα τα εφόδια, ώστε εμείς τουλάχιστον, να ξέρουμε από καιρό πριν την αλήθεια, που κάποιοι, εκατέρωθεν, προσπαθούν να αμαυρώσουν.

Αναγκαίο όμως είναι, να αναδείξουμε και να συνδέσουμε την παρούσα ευχαριστιακή μας κοινωνία, η οποία τελείται υπό την σεπτή αδεία και ευλογία του Παναγιωτάτου Ποιμενάρχου μας, κ.κ. Ανθίμου, κατόπιν ευγενούς αιτήματος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αχρίδος, κ. Στεφάνου, με τη μνήμη των Αγίων Πατέρων της Δ' Οικουμενικής Συνόδου, που σήμερα τιμάται από την Εκκλησία μας. Και αυτό, διότι η σπουδαιότητα Αυτής της συνόδου, έγκειται στην οριστική διαμόρφωση του χριστολογικού δόγματος, με τη διακήρυξη της ορθόδοξης πίστης και την καταδίκη των αιρέσεων.

Πέραν όμως αυτών, η Σύνοδος αυτή, της Χαλκηδόνας, εκείνο που επέτυχε, είναι να διατηρήσει και να διασώσει το σωτηριολογικό δόγμα, που είναι η βάση της Εκκλησίας, και αυτό διότι «η ουσιαστική ένωση των δύο φύσεων του Χριστού και η διατήρηση της ετερότητάς τους, σημαίνουν ότι η θεότητα παρέχει τον αγιασμό και την αφθαρσία στην κτιστή ανθρώπινη φύση».

Θεοφιλέστατε Επίσκοπε και Καθηγούμενε, κ. Παρθένιε,

Εν ομονοία λοιπόν, υπό του κοινού ποτηρίου, δεχθείτε κάτι ταπεινό, αλλά για εμάς πολύ συμβολικό, έλαιον και οίνον, θεραπεύοντα αμφότερα την πληγή του παλαιού πλέον σχίσματος, όπως αναφέρθηκε στην σχετική απόφαση της Αγίας και Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου: «έλαιον και οίνον εις το τραύμα των εκείσε αδελφών ημών Ορθοδόξων».

Τέλος, εις ανάμνηση της φιλίας μας, το σημαντικότερο που θα μπορούσαμε να σας προσφέρουμε είναι αυτό το στεφάνι ελιάς, που αντικατοπτρίζει «την πίστη των δικαίων» και αποτελεί ένα αιώνιο σύμβολο ειρήνης και ελπίδας για όλους μας.

Καλώς ήρθατε !!!